

JAUME BARTUMEU CASSANY
President de Progressistes-SDP

Diversitat i equilibri als comuns

El futur s'escriu en àmbits de decisió compartits

Diumenge vinent votarem per elegir els nostres representants als consells de Comú.

És un bon moment per recordar una qüestió fonamental: votar no és opinar, és fer. A l'opinió no li cal mesurar les conseqüències, perquè en té ben poques, per no dir que no en té cap. Però votar sí que produeix efectes reals. I per tant, sol ser una acció carregada de càlcul sobre les conseqüències.

Es pot votar per una adhesió forta, personal i convençuda, a un partit o a un líder, passi el que passi. Però també es pot votar per castigar una mala gestió de la representació política o per la utilitat en vista a facilitar l'estabilitat del govern liberal-conservador que presideix Xavier Espot, o per provocar-ne la inestabilitat.

Certament hi ha una certa confusió.

La campanya ens ha permès comprovar que el PS practica la moral de situació: quan ells, en el mes de febrer passat, es van posar d'acord amb liberals, l'acord és blanc, és progressista. Quan ara, altres arribem a un acord per anar en comú a Ordino, a Andorra la Vella i a Escaldes-Engordany amb Liberals, és negre i no és progressista. Fan així una versió adaptada d'aquella frase castellana *"...nada es verdad ni es mentira, todo es según el color del cristal con que se mira"*.

Pretenen ser contundents en les seves crítiques però no aconsegueixen pas amagar el complex que sura de la pròpia

inconsistència argumental.

Progressistes-SDP hem definit una línia de diàleg positiu, de parlar i escoltar, defensant la pluralitat.

Hem escoltat propostes, compromisos i plantejaments de defensa de valors de formacions polítiques amb les quals hem coincidit en un projecte transversal. Hem arribat a una entesa per defensar un projecte des de la unió d'esforços.

Les polítiques més rellevants requereixen si no ple acord, la mínima entesa

Els comuns necessiten assumir la diversitat i l'equilibri. Hem de rebutjar batalles absurdes que no porten enlloc, o falsos discursos en nom d'un progrés que, com es veu últimament, per a alguns només representa una paraula, que tanmateix voldrien monopolitzar.

Tenim prou feina com per perdre el temps en debats empobridors. Sovint una visió equivocada d'un pretès progressisme no és res més que l'intent d'amagar una carrincloneria defensiva, nascuda de la poca convicció en els propis plantejaments.

Llegia fa uns dies que per defensar el que es vol només cal saber el que es vol. I quan s'escolten discursos en campanya que critiquen el que no s'ha criticat –fins i tot el que s'ha ac-

ceptat, des de l'assentiment o el silenci, als consells de Comú– el que s'està comprovant és que no se sap el que es vol.

La gent de Progressistes-SDP no estem participant en candidatures en comú amb altres forces polítiques contra algú, sinó per aconseguir alguna cosa per a les ciutadanes i ciutadans.

Estic convençut que el futur s'escriu en àmbits de decisió compartits, en espais cada cop més amplis en els quals puguem decidir, amb molta altra gent, com volem que sigui el futur de les nostres parròquies.

El futur s'escriu compartint, amb interrelacions i integracions.

He comprovat aquests dies, parlant i escoltant, que moltes ciutadanes i molts ciutadans tenen el desig d'un nou mandat comunal en el qual l'interès general prevalgui per sobre de la confrontació i el soroll. I encara més si tenim en compte que ens enfrontem a una conjuntura econòmica difícil que requerirà molta concertació.

Amb l'inici dels nous mandats als comuns es veurà, esperem, la necessitat ineludible de modificar determinats hàbits, massa arrelats els últims quatre anys en la política andorranca, que impedeixen garantir la consistència i l'estabilitat que demanen determinades actuacions públiques.

Certes polítiques, de les més rellevants per al nostre benestar col·lectiu requereixen, si no de ple acord, almenys la mínima entesa i el mínim compromís.